

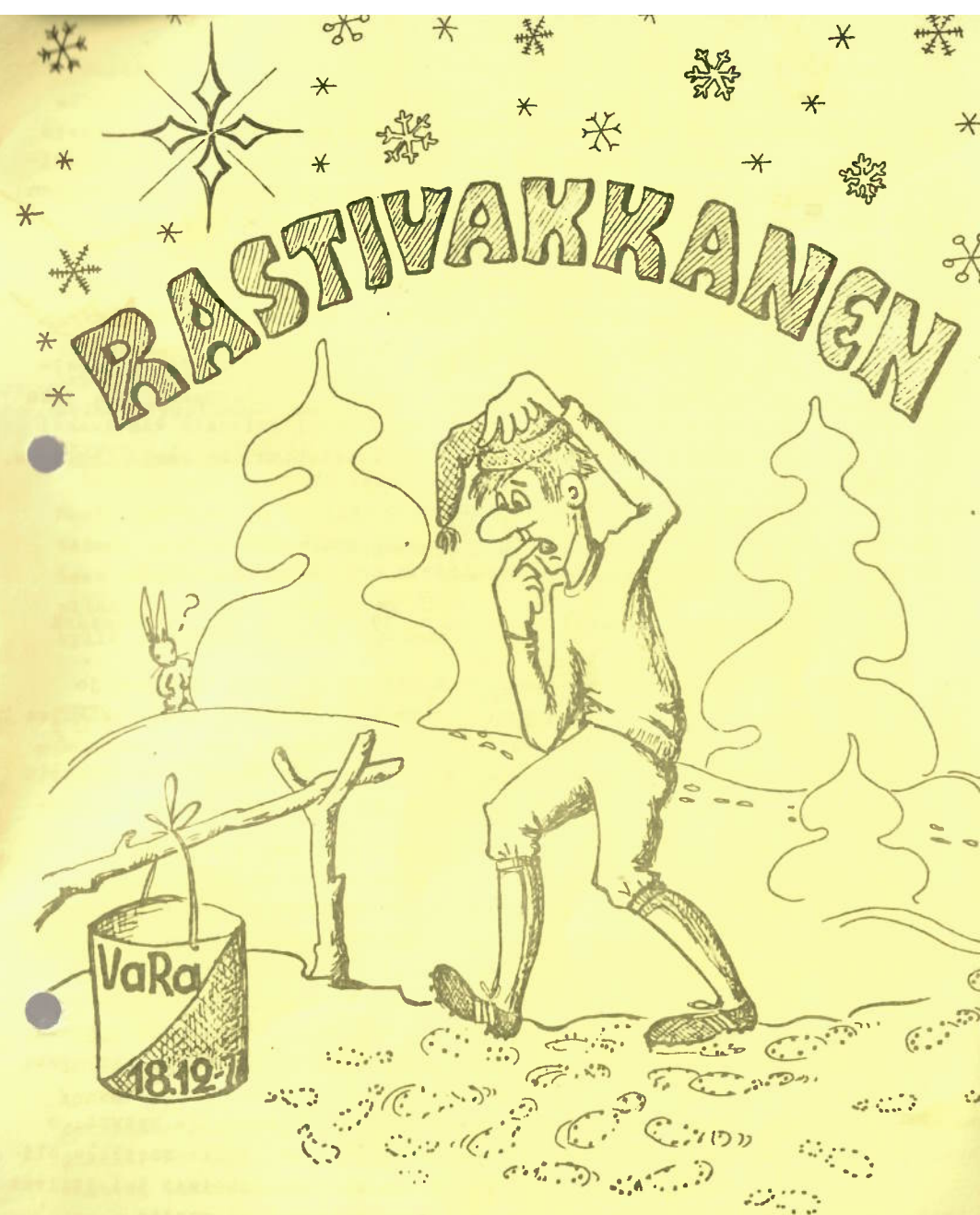

SUNNUNTAINA 18.12.

Sorvakkokodin kerhohuoneessa klo 16.00 on perinteellinen Vakka-Rastin joulujuhla. Silloin mukaan koko perhe ja varsinkin ne pienimmät, jotka eivät vielä suunnista metsissä mutta joulukuusen ympärillä kylläkin. Mukana on tänä vuonna varmasti piirileikki, johon kaikki osallistuvat.

Palkintoja jaetaan samassa tilaisuudessa, joten silloin on syytä myös juhlaa vuoden saavutuksista. Mukaan on syytä varata pieni paketti pukin konttiin laitettavaksi - joulupukki saapuu ja sitten lauletaan; joulupukki, joulupukki valkoparta vanha...

Hyvää joulua kaikille Rasti-Rastin

5/77

Salminen, Pekka
Salmi
Sorvalainen L

Aimo Kalenius ja Raimo Nurmi ovat sitten Erävaelluksen Suomen mestareita v 1977. Onnittelut vielä näin jälkikäteen kerran. Pojat onnistuivat nyt hyvin keskittymään tähän vaativaan ja raskaaseen koitokseen. Aimo Kalenius kertoo seuraavassa kirjoituksessaan mukanaolija mietteitä ja mitä siellä oikein tapahtui.

SM-erävaellus 77.09.29 - 10.02 Espoo

Tämä esi-isien eräperinteitä vaaliva SM-erävaelluskilpailu pidettiin nyt aivan pääkaupungin liepeillä Nuuksion ulkoilumaastossa, joka kaikkien kilpailijoiden yllätykseksi osoittautui erittäin vaativaksi ja rasittavaksi taivallukseksi. Kilpailu koostuu ns. kuudesta lohista, jotka ovat:

- luonnontuntemus
- ensiapu- ja pelastuspalvelu
- maastoesteiden ylitys
- leiriytyminen eräolosuhteissa
- vaellusosuus (sekalaista erä- ja retkitietoa)
- suunnistus

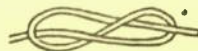
Jokaisesta lohista annetaan 50 pistettä, jolloin max. pistemäärä on 300 p.

Voisin aloittaa tämän "matkakertomuksen" sillä, että lähdimme jo kilpailua edeltävänä päivänä puheenjohtajamme Erkki Luntamon potkujen saattamana kohti kilpailupaikkaa. Viimeiset vaiheet luonnontuntemuksen osalta kävimme hakemassa Helsingin yliopiston eläintieteellisestä museosta. Tutkimme vielä kertaalleen linnut ja nisäkkäät saadaksemme mieliimme levollisen kilpailurauhan.

ENSIMMÄINEN KILPAILUPÄIVÄ

Päivä avautui sateisena niinkuin jo olimme varautuneetkin. Ylipormestari Teuvo Auran haulikon tussauksella lähti miesten sarjassa 42 partiota matkaan. Emme tietenkään rynnineet tässä vaiheessa, vaan aloitimme keskittymisen tehtäviin. Ensimmäinen tehtävä oli kirjallinen, jossa yhden pisteen arvosta piti tietää mm. leppärouskun kasvupaikka, kaksi maata lähinnä olevaa kiertotähteä yms. tämän tapaista kysymystä yhteensä 10 kpl.

Toinen rasti oli kylmä (ei miehitystä), mutta kolmannella kysyttiin kuvien perusteella 10 eri suotyypin nimeä. Lisäksi tällä rastilla oli suon ylitys pitkospuun avulla. Aika ja putoamiset antoivat tai ottivat pisteitä. Meillä kaikkineen meni melko mukavasti tämä rasti.

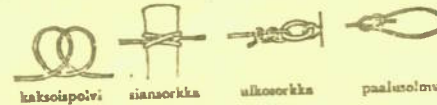

Nelosella oli viisi kääpää, jotka piti tunnistaa. Tällä rastilla aloimme tulla siihen tulokseen, että nyt pisteet ovatkin tiukassa (vaativat tehtävät, niinkuin tietysti pitääkin olla). Saimme kuitenkin neloseltakin jotain pistepussiimme. Viitosrasti olikin sitten kylmä, mutta hiostava varmaankin monelle partiolle, koska oli jo täysin pimeä ja piste oli vaikeassa paikassa. Raimolle haku ei tuottanut vaikeuksia.

Kuutonen olikin sitten yöpymisrasti, jonne ehdimme määräaikaan mennessä. Muutama partio oli jo ehtinyt tulla ja teltatkin pystyttää. Iltapuhteeksi antoivat vielä kirveenvarren teon. Mallia oli monenlaista tuomareiden arvosteltavaksi. Iltapuhteet tehtyämme pujottauduimme untuvapusseihimme. Puheensorinaan ja kirveiden kalskeeseen nukahdimme melko tyydyttävän päivätyön tehtyämme. - ZZZZZZ-xxxx-ZZZZZ-xxxx...

TOINEN KILPAILUPÄIVÄ

Kuorsasimme klo 5.00 :een, jolloin aloitimme reippaat aamutoimet. Mustikkasoppaa ja voileipiä polttoaineeksi on ennenkin auttanut ja niin teimme nytkin. Kokosimme kimpsumme ja Raimon saadessa päivän rastipisteet hönkäsimme taipaleelle. Heti aamulla huomasimme, että tämä päivä pitää kiirettä. Takarajaksi ilmoittivat klo 21.00, johon uskoimme kyllä ehtivämme turhia lepotaukoja pitämättä. Ensimmäisellä rastilla

piti tehdä solmuja ja osa valmiiksi tehdyistä piti tunnistaa. Tuntui, että tällä rastipisteellä teimme aivan uusia solmuja, joita Partiojoikajärjestö ottanee kiitollisuudella vastaan. Mieliinpainuvin solmu oli hirttosolmu!

Seuraavaksi aivan välittömässä läheisyydessä tehtävänä oli rinkaajautan teko ja n. 20 m leveän salmen ylittäminen. Tämä oli aikatehtävä, minkä lisäksi mahdollinen kastuminen vähensi pisteitä. Meille tämä tehtävä ei tuottanut vaikeuksia missään vaiheessa. Saimme max. pisteet. kuulimme jälkepäin, että joillekin partioille oli tullut kastumisiakin ja ajan ylityksiä.

Taas rastivälin kuljettuamme eteemme ojennettiin paperi, jossa oli 20 erilaista kysymystä ensiavusta. Tehtävä arvostettiin varsin vaativaksi koska max. pisteet olivat 20. Rauhallisesti keskittymällä aiheeseen keräsimme luultavasti 18 pistettä. Tässä vaiheessa meillä oli ns. fiilin päällä. No niin, matkaan jälleen ja uusiin tehtäviin. Samalla poutapäivä vaihtui tihkusaateeksi ja sadesuoja piti heittää hartioille.

Saavuttuamme seuraavalle rastille oli tehtäväksemme asetettu tunnistaa 10 sammalta ja samanverran kukkasia. Vaikka näitä asioita talven aikana harrastinkin, niin nyt tuntui, että kevyet ovat tiedot heinistä! Joitakin kuitenkin tunnistettuamme jatkoimme matkaa.

Alkoi jo "huikkoa", joten haukkasimme välipalan seuraavalla kylmällä rastilla. Pelastuspalvelu-aiheisia kysymyksiä annettiin eteemme 5-rastilla. Tämä tehtävä lienee mennyt jotenkuten. Tässä vaiheessa olimme sateesta ja hiestä märkinä kokonaan, mutta lähdettävä jälleen oli.

Yöllisen tähtitaivaan kuvioita saimme tunnistettavaksi seuraavaksi. Osa oli hebreaa, mutta joitakin jälleen tunnistimme. Vielä 10 sientäkin piti tunnistaa ennenkuin ehdimme Pirttimäkeen. Sienet menivät oikein.

Niin, täällä Pirttimäessä oltiin meitä vastassa koivupahkaisella kahvimukilla. Suomen Ladun koulutuspäällikkö Lasse Martin tarjosi kahvit. Kuulimme että olimme ensimmäinen miespartio Pirttimäessä takanamme n. 35 km matkaa linnuntietä. Sellainen harvinaisuus kuin radiohaastattelu koitui osaksemme. Tämän haastattelun aikana huomasimme, että tähänastiset tehtävämme olivat tuottaneet pisteitä muihin nähden tyydyttävästi. Mutta eipä aikaa jarritteluihin, vaan tehtävien kimppuun jälleen.

Pirttimäessä piti tunnistaa 10 linnun munaa, 5 jätöstä (oksennuspalloa tai p.kaa) ja kymmenkunta jälkeä lumisella hangella. Meille ilmoitettiin samalla, että päivän takaraja klo 21.00:stä onkin muutettu klo 24.00:ään. Käytännössä tämä merkitsi pisteiden antamista muille, sillä 15 min myöhästyminen vähentää aina yhden pisteen. Saavuimme yöpymispaikalle klo 20,45 erään toisen partion ehdittyä myös samaan aikaan.

Tämän illan lisähommaksi antoivat sukan parsimisen. Parsineulan puutumisen takia emme saaneet täysiä pisteitä. Keittokatoksen lämmössä saimme vaatteemme kuivaksi ja syötyämme menimme välittömästi nukkumaan. Väsymys olikin tässä vaiheessa jo aivan toista luokkaa kuin eilen. Vesisateen ropinaan nukuimme aika nopeasti. Myöhemmin tulleiden partion äänet kylläkin välillä herättelivät.

KOLMAS KILPAILUPÄIVÄ

Aamulla herätessämme vettä tuli edelleen. Väsyneenä vaadittiin suurta tahdonlujuutta aamutoimien suorittamiseen. Kumminkin klo 6.30 olimme jälleen rinkat selässä ja nenä osoittamassa kohti 1-rastia. Jokamiehen oikeudet ja velvollisuudet olivat 1-rastin tehtävien aiheet. Kymmeneen kysymykseen piti vastata kirjallisesti. Vastailimme tyydyttävästi.

Toisella rastilla piti selittää karttamerkintöjä. Helpohko! Hyönteisiäkään ei unohdettu, vaan 3-rastilla selvitettäväksemme annettiin 10 "mönköäistä". Täikkin siellä oli yhtenä!

Yhden kylmän rastin kautta pääsimme viidenneelle rastille, jossa olikin tehtäviä oikein rutkasti. Ensimmäiseksi ensiaputehtävä, jossa palovamma-
potilaalle piti antaa tarvittava apu. Oman arviomme mukaan tehtävämme meni jopa kiitettävästi. Samalla rastilla oli suurehkon kiven painon arviointi, joka meni täysin pieleen. (Meni myös muilta. Toim. huom.) Vaativa tehtävä oli myös 10 mineraalin ja 10 kiven tunnistaminen. Saimme tyydyttävästi pisteitä kokoon.

Suureksi yllätykseksi järjestäjät olivat helpottaneet patikointiamme sillä seuraava rastiväli vietiin autolla kauniin (oho!!) naishenkilön kuljettamana. Saimme uutta voimaa ja intoa matkan jatkamiseen ja saavuimme kevyesti rastille, jossa kymmenen puupalikkaa piti tunnistaa. Hyvin meni, niinkuin samalla rastilla arvioitava männyn ikäkin. Tämä päivä alkoi olla voiton puolella, mutta vielä muutama tehtävä. Raappanan tulen teko ja veden keitto jäi kolmeen kirveen iskuun, sillä järjestäjät sanoivat näiden iskujen jälkeen, että hyvää matkan jatkoa! Tehtävä meni nollille. Siinä meni 6 pistettä. No, jatkoimme matkaa ja samalla saimme tiedoksi, että rastiväli oli arviointi- ja huomiointitehtävä. Nuuskimme kaikki mahdolliset paikat viitoitetun rastivälin molemmin puolin ja merkitsimme muistiin. Raimo suunnistajan askelparimitarillaan rekisteröi matkan pituuden.

Tulimme viimeiselle yöpymisrastille täysin märkinä. Järjestäjät olivat hetyneet ja antoivat tehdä kuivatustulia. Tämä vaihe oli tärkeä. Nyt piti kuivatella kaikki mahdollinen ja samalla piti hoitaa huomista päivää varten energiapuoli mahdollisimman huolellisesti. Huomennahan kello 4.00 alkaisi viimeinen eräpäivä ja pikataival.

Pikataipaleellahan punnitaan viimeiset voiman rippeet ja suunnistamisen taidot. Tähän asti olivat tehtävät ratkaisseet, huomenna ratkaisee suunnistus. Vielä tänä iltanakin piti suorittaa eräs tehtävä. Erämiehen reppuun oli sullottu erääseen kangaspussiin kymmenen seinettä, jotka piti kopeloimalla tunnistaa. Oli myös 10 pientä kangaspussia, joissa kussakin oli jotain ruokapuolta, erilaisiin mausteisiin saakka. Tämä oli helpohko tehtävä.

Tänä iltana lähetetyn radio-ohjelman perusteella tiesimme johtavamme kilpailua. Nukkumaan mennessä yritimme molemmat unohtaa johtoasemamme ilman minkäänlaista keskustelua. Pokerina toivotimme kilpakumppaneillemme hyvää yötä ja painuimme telttaamme. Muutaman toisillemme suunnatun rohkaisevan ja innostavan sanan jälkeen yritimme saada unta. Pienen pyöriskelyn ja kääntyilemisen voitti melkoinen väsymys - vaivuimme horrokseen.

Heräsimme koko kilpailuväki melkoiseen ukonilmaan n. klo 1.00. Tämän jälkeen emme enää nukkuneetkaan, vaan ajatuksemme pyörivät väkisinkin tulevaisuudessa tapahtumissa.

VIIMEINEN KILPAILUPÄIVÄ - PIKATAIVAL

Nousimme kolmen maissa aamutoimiimme. Söimme ja pakkasimme rinkkamme huolellisesti. Lähtö tapahtui klo 4.00. Meille ilmoitettiin, että 1-rastilla kummallekin annetaan oma kartta. Toiselle rastivälille oli asetettu yhteensä 15 rastia, jotka partiosuunnistuksen tavoin piti hakea. Raimo valitsi itselleen vaikeimmat rastit. Tulin kokoontumispaikalle kymmenen minuuttia myöhemmin kuin Raimo. Olimme jopa tyytyväisiä saavutukseemme. Ennen pikataivalta toisena ollut pari pääsi kokoontumisraastille n. 3 min. aikaisemmin. Olimme nyt aika vahvoilla.

Raimo valitsi reitit ja matka maaliin alkoi. Toiseksi viimeistä rastia piti hakea jopa puoli tuntia, ennenkuin se suvaitsi näyttäytyä. Alkoi jopa jossakin vaiheessa hermostuttaa. Viimeinen löytyi helposti. Puolenkilometrin viitoitus maaliin otettiin juoksemalla. Oli jollakin tavalla sellainen olo, että saatamme juosta voittajina maaliin, mutta haku toiseksi viimeisellä epäilytti. Maaliviivaa ylittäessämme olivat vastassa pahimmat kilpakumppanimme, jotka olivat tilanteen tasalla ja tiesivät onnitella meitä VOITTAJIA.

Meitä tietenkin sitten kuvattiin ja haastateltiin, mutta odottamamme sauna vietteli nopeasti suojiinsa. Saunan lauteilla jäseniämme oikoillessamme aloimme vähitellen tajuta, että monasti aikaisemmin yrittämämme oli nyt onnistunut. Kilpailu kokonaisuudessaan oli ollut kysymyksiltään juuri sitä, mitä olimme toivoneetkin eli erikoisesti luonnontuntemustehtävät (vaikka vaikeita olivatkin) kunniaan.

Tämän kilpailun kerran käytyään ja rehdit kilpakumppanit ystävikseen saaneena ei voi olla menemättä myös seuraavaan kisaan. Toivomme Raimon kanssa Vakka-Rastista muita mukaan.

Eräterveisin
Aimo

Muutamia "tekniisiä" tietoja:

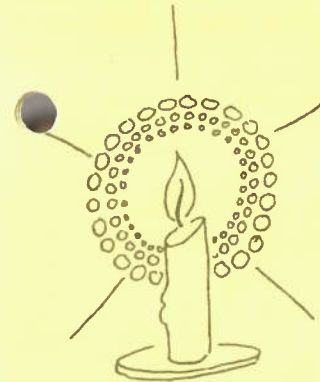
- reitin pituus oli 102,5 km
- todellinen kuljettu matka n. 130 km
- kokonaisaika n. 68 h
- vettä satoi n. 60 h
- nukuimme yhteensä n. 12 h
- vesirakkoja n. 3 kpl/ jalka
- rinkan paino n. 18 kg (lähdössä)
- rinkan paino n. 17 kg (maalissa mörät var.)
- partiota lähti 42
- maaliin tuli 12

Siinä sitä on ollut urakkaa kerrakseen. Katsotaanpa löytyykö muita lähtijöitä ensi vuonna. Pojat antavat kyllä hyviä neuvoja...

15.10. oli Suomen Cupin loppuottelu Kalannissa. Me Vakka-Rastin jäsenet saatiin kunnia järjestää tuo kisa ja onnistuimme taas kerran kisojen järjestelyissä. Paikalla oli kuuluisaa suunnistaja ympäri maata ja myöskin liiton johtomiehiä. Ratamestarimme Veijo Nurmi ja Heikki Vennelä saivat kiitokset hyvin suunnitelluista radoista, eikä järjestelyistäkään tullut moitteita.

Kiitokset kaikille, jotka olitte mukana luomassa Suomen huippusuunnistajille hyvät kisat.

KILOMETRIVAUHTIKILPAILU 1977

Kun alamme sytytellä joulukynttilöitä, on hyvä muistella vähän menneitä.

Koko kesän ovat valmennusjaoston miehet laskeneet käydyn kisan jälkeen kilometriaikoja pojille. Kilometriaajoista olen kuullut puhuttavan myöskin raviradoilla - sielläkin on ehditty käydä!

Kevättalvella on määrätty tietyt kisat, joista ajat huomioidaan. Pisteitä tulee sovittujen sääntäjien mukaan. Voittaja saa aina eniten pisteitä jos on juossut nopeimman ajan. Jostain kummasta syystä hitaampi tuppaa aina häviämään! Tulokset kesän kisoista:

1. Seppo Raula	92
2. Teemu Nukki	79
3. Markku Kaura-aho	68
4. Rauli Helkkula	62
5. Pekka Raula	56
6. Aarno Helkkula	44
7. Timo Penttilä	42
8. Jaakko Raula	42
9. Veijo Nurmi	37
10. Rainer Helkkula	37

Kaikkiaan 25 henkilöä on saanut jotain pistepussiinsa kesän aikana. Ja ensi vuonna on tarkoitus jatkaa kisailua. Valmennusjaosto on ankan pohdinnan jälkeen päättänyt ratkaisun, että seuraavissa koitoksissa kilpaillaan kuka on nopein metsän - liikkujista.

Luettelo kisoista on painatusteknisistä (hieno sana) syistä siirrettävä seuraavalle sivulle. Kirjapainossa kun on joitakin vaikeuksia jossain latomisessa.

Kilometrivahtikilpailu 1978.

1. 29.4 AngA tarkkailu	7. 30.7 KK-V tarkkailu
2. 7.5 OK Järven kats.	8. 5.8 S43
3. 20.5 Karak.P tarkk.	9. 6.8 S43
4. 21.7 MS-52	10. 20.8 LiPa tarkkailu
5. 22.7 LaJy	11. 27.8 Pm-suunn.
6. 23.7 LaJy	12. ? VaRa mestaruus

Valmennusjaoston puntaroitavana on ollut myöskin VIESTIT, joihin ensivuonna osallistutaan oikein kilpailumielessä.

- 30.4 Ang.Ankkurit Isotonic
 13.5 Tiomila, (2-mila on naisten samassa paikassa ?)
 21.5 Pm-viesti
 27.5 Turunmaan rastiviesti
 10.6 JUKOLA
 17.6 Lakeuden viesti
 25.6 Susiviesti
 16.7 Kymen rastiviesti
 5.8 Solo
 3.9 SM-viesti PoTa (Sm-viesti VaRa Kalanti)
 Hämeen rastiviesti
 Smålandskavlen

Keväällä on ohjelmassa harjoitusmatka Ruotsiin taitoharjoittelun merkeissä ja samalla vietiharjoitusta. Samoin on harjoitusleiri keväällä TuS-yöviestin yhteydessä. Tulossa on kyllä ohjelmaa. Tarkoitus on kuitenkin saada eri miehiä erilaisin joukkuein noihin viesteihin, joten älkää vaimoväki surko vielä. Tietenkin on sitten viestejä, joihin parhaat mahdolliset miehet ja naiset olisi saatava mukaan. Silloin vaan te vaimot mukaan autoihin kannustamaan poikiamme.

Valmennusjaosto on myöskin jakanut tehtäviä eri valmentajille.

Markku Kaura-aho hoitelee ns. "Länsirannikon ketjua" ja huippuja. Rauli Helkkula on ottanut "lupaukset" hoitoonsa. On nimetty myös yö-kerho = "Sisu team", jossa on yösuunnistukseen erikoistuvia miehiä. Tätä ryhmää hoitelee Raimo Nurmi, ja huhujen mukaan lamppuja viritellään jo kovasti. "Farmi team" on saanut vetäjäkseen Raimo Reunasan ja Touko Heinon. Ryhmään kuuluu aikaisemmin koukkupolviksi nimitettyjä konkareita sekä muita kilpasuunnistajia.

Stig Heerman on tietenkin nuorten päävalmentaja ja hänen hoidossaan onkin tosi ryhmä nimeltään

— 85 JUKOLA TEAM —

Nuorisajaoston tavoitteet tarvitsevat meiltä monilta avun antamista jaoston niin tarvitessa. Muistakaamme se.

Mihinkä ryhmään kukin seurassa kuuluu? Sen saa tietää mm. Markulta, Raulilta, Nurmen Raimolta tai Reunasan Raimolta. Ja valmennusohjeita tekee myös Heinon Touko. Kyselkääpä em. ja olkaa uteliaita.

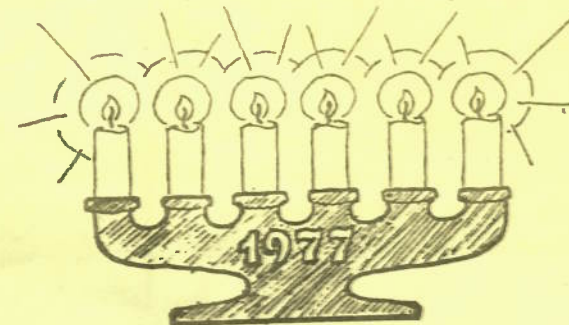

Testijuoksut tulevat taas ohjelmaan heti vuoden alusta lähtien. Sinne on syytä tulla mukaan, jotta pystyy seuraamaan oman kuntonsa kehitystä. Samalla on hyvä oppia "rutistamisen" taitoa.

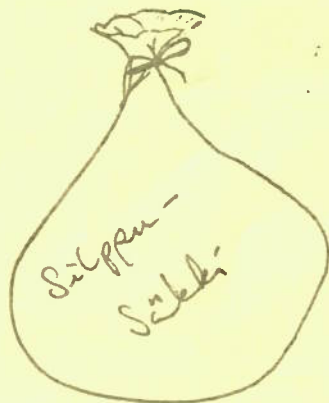
VAALIKOKOUS - VAALIKOKOUS - VAALIKOKOUS - VAALIKOKOUS - VAALIKOKOUS

Maanantaina 12.12. 1977 klo 19.00 Pohjolan kerhohuoneella. Silloin mukaan kaikki päättämään vuoden 1978 toiminnasta ja niistä suuntaviitoista mihin Vakka-Rasti pyrkii. Esillä on mm. sääntömääräiset asiat, joista mm. jaostot ja niiden vetäjien valinta, hallituksen valitseminen ja seuran puheenjohtajan valitseminen vuodeksi -78. Ryhmään joukolla lävitse nykyisen hallituksen tekemät toimintasuunnitelmat, tulo- ja menoarviot yms.

Kahvit ja limsat tietenkin on ohjelmassa ja joukossa tullaan kait vähän suunnistamaankin! Tervetuloa suurella joukolla.

Raulan veljekset ovat jo tehneet kovasti töitä tulevan SM-kartan kimpussa. Seppo on piirrellyt osia puhtaaksikin, mutta maastossa on työtä vielä tehtävä keväälläkin. Aikainen lumen tulo on osittain vaikeuttanut töitä. Myös Vennelän Heikki ja Reunasen Raimo ovat ahertaneet omalla alueellaan jokaisena viikonvaihteena viimeaikoina. Mielenkiintoista puuhaa se kuulemma on silloin kun ei ole kova kiire päälle painamassa. Monta talkootuntia tulee vielä poikien tehdä, ennenkuin meillä on uusi kartta suunnistaaksemme. Jaksakaa vain jatkaa samaan malliin.

- Raulan Seppo + vaimo ovat saaneet tytön tässä hiljakkoin. Taitaa siellä Hesassa myös aikataulut harjoituslenkeillä vaihdella? Monet onnittelut perheelle.
- Ritasalon pariskunta työnteli myös uusia lastenvaunuja Sorvakossa tässä päivänä muutamana. Peitteiden kätköissä oli poika, ja suunnistaja saattaa tulla kuulemma! Äitikin on jo käynyt muutaman kerran lenkillä ja aikomukset ovat lisätä lenkkejä. Parhaat onnittelut.

- Itärannan Seppo jatkaa Varsinais-Suomen suunnistusjaoston puheenjohtajan tehtäviä edelleen v. 1978.
- Pentti Pihlakoski jatkaa SVUL:n Varsinais-Suomen piirin puheenjohtajan tehtävissä v. 1978.

- Huhu kertoo näin toimintasuunnitelmien tekoaikana mm. sellaista, että Heikki jollain lenkillä olisi tavoitteista juteltaessa kertonut päätavoitteenaan olevan "eräiden" sekuntihäviöiden välttämisen! Taso on nykyisin huipulla jo siksi kovaa, että kisoissa voi helposti sattua parin sekunnin voittoja ja tappioitakin. Kovat ovat tavoitteet Heikillä ainakin nimimerkin mielestä!

Rastivakkasen toimitus sai kivan sarjan postista, ja toivottavasti kuvia ja kirjoituksia tulee lisää taas ensivuoden Rastivakkasia varten. Kiitokset ja suunnistetaan taas välillä...

MAURI JA MEERI SUUNNISTAVAT

